

Herfst 2006

**De Paddenbroek V.Z.W.
Natuur Educatief Centrum**

**Paddenbroekstraat 12
1755 Gooik**

Tel: 0496.14.76.43 of 02.532.06.14

Website: www.Paddenbroek.be

**E-mail: Paddenbroek@telenet.be
Info@Paddenbroek.be**

**Lid worden van De Paddenbroek doe je door
8 € te storten op rek. : 734-0120350-79 met
vermelding van naam en adres.**

**Samenstelling, teksten, lay-out, foto's: Piet Chrispeels, Isabelle Brisaert, Steven
Tielemans.**

Dit Leader+ project wordt medegefinancierd door de Europese
Unie en het Departement Landbouw en Visserij van het
Ministerie van de Vlaamse Overheid.

Een tweede nummer.

Het tijdschrift “Klasse” (september, 2006) opent de rubriek “Klasse voor ouders” met de veelzeggende spreuk: “Als je een pad zonder hindernissen vindt, leidt het waarschijnlijk nergens naartoe.”

Wellicht kwam deze tekst niet onder de aandacht van enkele leden van het bestuur en van de projectleider van onze V.Z.W., die recentelijk met hun grieven naar de krant trokken.

Het ontgaat mij nog steeds waarom zij met hun kritiek die kant opgingen.

Zeker is wel dat veel leden niet akkoord gaan met deze gang van zaken; één van hen, met name Henk Meert, ons betreurd lid en voorzitter van Opbouwwerk Pajottenland, brengt zijn ongenoegen als volgt onder woorden: “Best Piet, We hebben hier thuis met verbijstering het stuk in Het Nieuwsblad gelezen. We waren hier toch wel eventjes gechoqueerd ... Als buitenstaander vind ik dat er in de Paddenbroek al behoorlijk wat gerealiseerd is met relatief weinig middelen; en de uitstraling over de streek, die is er zeker ... Kortom Piet, dit korte briefje wil meer dan een schouderklopje zijn. Rome is niet op één dag gebouwd, de Paddenbroek zal ook niet op één dag verrijzen. Geduld, geduld, ... weinig mensen kunnen het nog opbrengen.”

Ondertussen hebben meerderen op vele vlakken in de Paddenbroek voortgedaan.

Dit nummer wil jullie, beste leden, even laten verwijlen in de werkplaats, die De Paddenbroek beoogt te zijn.

Piet Chrispeels
Voorzitter

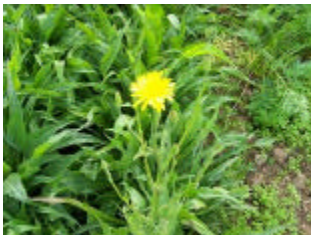
Voortdoen

Sinds de recente spanningen in het bestuur staan vele leden en sympathisanten, zelfs mensen van het beleid aan de kantlijn met de vraag: “Hoe geraken zij (het bestuur!) er uit?”

Uit de blik van zovelen kon ik telkenmale opmaken dat ze het hoegenaamd niet fijn zouden vinden dat het project De Paddenbroek als een doorpriekte kleurige zeepbel uit elkaar zou spatten. “Veel van wat het milieu aangaat in onze Gemeente Gooik komt maar moeilijk uit de startblokken”, vertrouwde mij een goede vriend toe, refererend naar de werking van de Milieuraad.

Uit respect voor al wat reeds gepresteerd werd en intussen staande werd gehouden, hebben wij als stichtende leden en bestuur de morele plicht verder te doen: lerend uit het verleden, in een reflex van welwillendheid samen verder aan de slag, sterk werk makend van de opdracht waar wij voor staan.

Ik vertrouw er op dat wij deze uitdaging aankunnen.

De sympathie en de steun van zovelen versterkt ook de druk op het beleid, dat de zorg voor het milieu en aanverwante thema's hoog in het vaandel voert, om eindelijk werk te maken van een adequate ondersteuning van ons project.

Intussen gaan wij zeker op eigen kracht door.

In die zin doe ik als voorzitter, geacht lid, een warme oproep om je lidmaatschap voor 2007 te vernieuwen bij middel van het ingesloten overschrijvingsformulier.

Het moge als een zaad zijn, dat de boer nu zaait, voor de komende oogst.

De vrijwilliger

Het bericht over “een gouverneur in de buurt” of een “minister in de Paddenbroek” wekt de schijn dat ons centrum gerund wordt door een bestand van vast personeel.

Niets is minder waar!

Alle werk wordt er momenteel gedragen door “vrijwilligers”. “Occassioneel”, zoals schrijnwerker Gustaaf die 4 nieuwe deuren heeft gemaakt en geplaatst, daarbij gebruikmakend van de voorraad den- en merantihout.

In een “vast verband”, zoals Guido die een pak “vrije tijd” heeft geïnvesteerd in het metselen en voegen van het bijenpaviljoen, het aanbrengen van een roostering in de schuur, het inrichten van de leslokalen, het onderhoud van de boomkwekerij, enz.

In eenzelfde werkverband schakelen zich de medewerkers van de Ketelberg in, met name Johny, Frederik, Marleen, Anja, Christian, François, Caronne, Paul, Mieke, Carine, Sofie ... Vanaf mei tot november hebben zij zich onder begeleiding van Jo en Griet tijdens een wekelijkse tweedaagse werksessie ingezet, waardoor de Paddenbroek werkelijk van aanschijn is veranderd. Op hun palmares staat geschreven: het sorteren van

schoolarchief, het ontruimen en verven van de stallen, het stapelen van gerecupereerd materiaal, het onderhoud van de “buiten- en binnenkant” van de gebouwen, het wieden van de boomkwekerij en de moestuin, enz. Op deze lijst van medewerkers mag eveneens niet ontbreken: de metsers Alfons en Vital, de dakwerker Guy, Wilfried met de tractor, boer Jean met zijn grazend vee en last but not least! Julienne en Jozef De Neef, die de administratie, in het bijzonder het Bedrijfsplan en de jaar-afrekening op zich hebben genomen.

Het besluit kan kort zijn: de vereniging staat of valt met de inzet van de vrijwilliger!

Bouwplannen

Voor het opmaken en indienen van de bouwplannen werd het Architectenbureau Sabine Okkerse b.v.b.a. aangetrokken.

Op 8 augustus en 4 oktober jl. mat ze de gebouwen op, wat resulteerde in een mooi plan van de bestaande toestand.

Intussen kwam zij reeds een derde keer op 12 oktober langs om van gedachten te wisselen en schetsen te maken van de inzichten en voorstellen van de werkgroep.

Ook deze stappen leidden reeds tot een resultaat: een ingekleurd plan dat aan de Gemeentelijke Dienst van Stedenbouw werd voorgelegd.

Op 9 november volgde een belangrijk gesprek met de ambtenaar van Stedenbouw.

Het bijenpaviljoen.

De adellijke titel van wat aanvankelijk een nederige stolp was zet u, lezer, wellicht op het verkeerde been.

Achtereenvolgens was het een ast – voor het drogen van hopbellen - , een broodoven, een stapelplaats van houtbussels en een stal.

Totaal in puin vervallen werd deze stal heropgebouwd op het eigenste fundament met recuperatie van de handgevormde baksteen.

Het gebouwtje heeft een toegangsdeur en 3 kleine ramen, met zicht op de bijenhal.

De optrek van een spouwmuur, afgedekt met een halve betonplaat, laat toe dat vleermuizen er naast 2 ingebouwde nesten een habitat vinden.

Op de zolder is een uilenkamer voorzien, zodat de kerkuil die nu in de stallingen huist, hier weldra zijn intrek kan nemen!

Het interieur wordt eerlang ingericht als documentatie- en instructieruimte rond de bijenteelt!

Op sterven na bijna dood!

De lange winter en de koude lente van 2005-2006 waren catastrofaal voor het overleven van de bijenkolonies. De meeste imkers werden geconfronteerd met grote sterfte.

Ook 3 van de 4 volken in de bijenhal gaven de geest.

Twee kasten geraakten half mei terug bevolkt: door migratie van een zwerm of door vervanging? Langzaam kwamen deze kolonies op een leefbaar niveau, dat evenwel andermaal de dieperik werd ingezogen door de barslechte maanden juli en augustus, die respectievelijk te warm en te nat waren.

De maanden september en oktober – met

14.5° gemiddeld de warmste van de eeuw? – hebben evenwel veel goed gemaakt: naast de vervangende verdichte voeding (Trim-o-bee: fructose- en glucosestroop, suiker en water) haalden zij in een aanhoudende stroom nectar en pollen uit de natuur binnen.

Wat een goede overwintering in het vooruitzicht stelt!

Jean-Marc, de P.W.A.-er aan huis.

Vanaf november 2006 tot maart 2007 is Jean-Marc er weer!

Maandelijks stelt hij zich gedurende 45 uren ten dienste van de vereniging. Telkens wordt een programma en werkschema afgesproken.

Vooraf is Jean-Marc vaak even langs geweest om zich te vergewissen van het geplande werk. Zo kan hij zelf voorzien in de aankoop van materieel en grondstoffen.

Moet het gezegd dat de samenwerking met Jean-Marc optimaal verloopt!

Niet zonder reden werd hij tot de beste P.W.A.- medewerker van de Gemeente Gooik uitgeroepen, met felicitaties van de Minister van Arbeid Frank Van Den Broeck himself!

Hoge pieten op bezoek.

Op 12 juli 2006 oriënteerde een kleine wegwijzer met het woord “Gouverneur” mij naar de witgekalkte Brabantse vierkantshoeve van “boer Huyghe”, ingekocht en gedeeltelijk gerestaureerd door Paul Dujardin, directeur-generaal van het Paleis van Schone Kunsten.

De Gouverneur van Brabant Lodewijk de Witte gaf er een lezing uit zijn boek “Mijn platteland aan de horizon”.

De locatie van zijn bezoek was wel goed gekozen: de beleidsman confronteren met een geslaagd project van restauratie, dat door de inzet van de gastheer tot stand kwam en grotendeels door eigen middelen gedragen wordt.

Deze pleitte dan ook voor een substantiëlere ondersteuning door de Provincie voor zijn initiatief.

Ikzelf heb in de rondvraag de lijn doorgetrokken: ook de Paddenbroek schraagt volop de samenlevingsopbouw en het milieu in het Pajottenland, maar kon tot heden niet rekenen op enige steun van de Provincie Brabant. Tussen “zeggen” en “doen” gaapt wel een diepe kloof ...

Het bezoek van Minister Kris Peeters aan De Paddenbroek op 24 augustus 2006 leek op het eerste gezicht een schot in de roos.

Hijzelf kon er zich ter plekke van overtuigen dat het opzet van de Paddenbroek helemaal kaderde in het beleid van zijn ministerie.

De ontgoocheling was dan wel groot uit zijn eigen mond te moeten vernemen dat ons project vooralsnog als te lokaal wordt ingeschat door zijn administratie. Zijn bemoedigend woord bij het afscheid “Proficiat, Piet” klonk wel wat hol!

Rommel

Om de haverklap valt in kritieken op het reilen en zeilen van de Paddenbroek te beluisteren dat afzichtelijke rommel de werking hindert, zelfs onmogelijk maakt.

Hier past wel een woordje commentaar dat enkele accenten juist wil leggen, zodat u, lezer, op het juiste been kunt staan.

Vooreerst is er het basisgegeven: het hoevetje van mijn grootouders, dat nu eenmaal niet die nette vierkantshoeve is, die bepaalde ingezetenen zich willen dromen. Het betreft hier een complex dat gedurende decennia werd gebouwd en verbouwd, naargelang van de noden van het bedrijf op dat ogenblik. In zijn uitzicht en zijn functie verschilde het gebouw in weinig van de omliggende landbouwbedrijven. Voortdurend de draak steken met dit gegeven getuigt van weinig historisch inzicht.

Bovendien werd ik korte tijd na de aankoop van de hoeve als volwassen begeleider van de Chiro geconfronteerd met de versnelde afbraak van het pakhuis van de beweging.

Heel wat bruikbaar materiaal werd in zeven haasten naar de lege ruimten van de Paddenbroek afgevoerd. De bouw van een nieuwe pakruimte in de Chiro heeft evenwel jaren aangesleept. Al die tijd door zat ik met deze “erfenis” opgezadeld!

Ondertussen verhuisde ook de georganiseerde papierslag naar de Paddenbroek. Als eersten op landelijk niveau werd hier aan een geselecteerde papierophaling gedaan, waarvan de opbrengst terugvloeiende, niet naar de Paddenbroek, maar naar Chiro Uidekrij.

Een cijfer: in 1996 werd 310 ton papier en karton opgehaald, geselecteerd en afgevoerd. Hoeft het gezegd dat het hier milieuwerk-aan-de-basis betrof, dat meteen een pedagogische inbreng had naar de jongeren en de samenleving, en dat bovendien over een periode van 20 jaar de Gemeente Gooik een besparing heeft opgeleverd – naar de berekening van ambtenaren van Haviland – van enkele miljoenen Belgische franken. Deze zouden wij nu best kunnen gebruiken in de Paddenbroek!!

Andermaal wordt deze aanpak als oneigenlijk milieuwerk van de hand gedaan en niet in zijn juiste context geplaatst. De 5 ton ongeselecteerd schoolarchief dat inmiddels is opgeruimd, werd voor het bestuur een bron van ergernis en van negatieve kritiek, die over de hoofden werd uitgestrooid.

Met het oog op de eventuele inrichting werd er weliswaar materiaal aangeboden, dat, eens opgestapeld, niet meteen kon verwerkt worden.

Het betrof hier ondermeer 17 ton hout uit de stapelplaats van Belsack in Halle, dat voor “un prix fou” gekocht werd.

Jarenlang werd door Jan en alleman uit deze voorraad voor een prikje of gratis geput. In de huidige fase van heropbouw van de Paddenbroek werden de 4 buitendeuren van

de voorlopige vergaderruimten en ook de houten dakstoel van het bijenpaviljoen uit deze voorraad betrokken.

Evenals de 260 P² roostering van de schuur en de vloeren van de vergaderruimten (stallen), die met grote spaanderplaten (6m x 2,5 m; 2,5 cm dik) werden afgedicht.

In dit kader past het ook te wijzen op de recuperatie van het “liggend” materiaal bij de bouw aan het bijenpaviljoen.

Voor de optrek van de muren werd gebruik gemaakt van de afgekuiste bakstenen van de afgebroken oven, aangevuld met aangekochte “boerkes” (tweede keus!). Dit laatste was evenwel niet nodig geweest, indien de raad van de vakman werd ingevolg om eerder in “wildbouw” te metselen, waarbij alle “rommel” aan bakstenen kon worden verwerkt.

Tenslotte nog dit doordenkertje: wist u, beste lid en lezer, dat u bij het betreden van het huis wellicht hebt aangekeken tegen meubilair dat eigenlijk als “rommel” wordt gekwalificeerd: gerecupereerde tafels en stoelen? Kan iemand zorgen voor ander en beter meubilair, liefst gestyleerd en milieuvriendelijk, maar aan te schaffen op eigen kosten! Dan pas mag alles naar de Tweede Weg of naar het containerpark. Maar is “dumpen” zo milieubewust ?!

President van Frankrijk of de Verenigde Staten?

Pruim; variëteit President
(groot, ovaalvormig, donkerblauw, met geel vruchtvlees)

Is plukrijp rond begin september: hard, sappig en zoet!

Is één van de vele variëteiten, aangeplant in de Paddenbroek.

Wegwijzer

Op 10 augustus 2005 reeds richtte ik aan het Gemeentebestuur van Gooik, onder wiens bevoegdheid de bewegwijzering valt, volgend schrijven:

“De Paddenbroek “Natuur Educatief Centrum” krijgt meer en meer naambekendheid. Een kwalijk neveneffect is dat vele bezoekers vruchteloos de weg zoeken tussen de maïsvelden.

Kunnen wij eerstdaags een afspraak maken over de plaatsing van wegwijzers.

Ik houd mij beschikbaar om “De Paddenbroek” bereikbaar te maken.”

Na enkele tussentijdse contacten werd deze klus rond half augustus 2006 – één jaar later dus – eindelijk geklaard.

Bart Dequidt kweekt 71 appelrassen.

“Blozers verkopen beter”

Is het uitzicht belangrijk voor de verkoop?

“Ja, belangrijker dan het aroma zelfs. Kleur speelt een grote rol.

Blozende appels maken meer kans om verkocht te worden. Sommige soorten zijn niet gegeerd omdat ze er niet mooi uitzien.

Jammer, want ik vind de smaken van de oude soorten veel indringender dan de bekende soorten. Mijn lievelingsappel, de Court-Pendu, draagt pas vrucht na 7 jaar, is dus niet echt productief en ook niet bijzonder mooi, maar héél lekker.”

Hebt u alle soorten geproefd?

“Ik denk het wel. Ik eet het hele jaar door appels van eigen kweek. Hoe langer appels aan de bomen hangen, dus hoe rijper ze zijn, hoe beter. De Court-Pendu plukken we half oktober. Die blijft nog een tijd liggen want dan gaat hij beter smaken. Ik eet hem voor het eerst op Kerstmis. De vroegste appels, die vlug rijp zijn, moet je direct eten.”

“Elke appel heeft een pluktijd en een bewaartijd. De President van Dievoet pluk je zo laat mogelijk, juist voor de vorst. Pas na twee maanden heeft die veel smaak. Wij eten daarvan na nieuwjaar. Die appel begint pas in mei te rimpelen. Elk jaar met Pasen steek ik ze in de koelkast op 3 graden. De laatste exemplaren eten wij omstreeks 20 juli en enkele weken later, in augustus, eet ik als de eerste van de nieuwe oogst.”

Er gebeurt niet zo veel met appels in de keuken.

“Liefhebbers weten wel dat je appels voor allerlei gerechten kunnen gebruiken, hoor. Veel meer dan gewoon appelmoes en tarte tatin. Mijn vriendin mengt vijf soorten appels door elkaar en krijgt zo een grandioze appelmoes. Een appeltaart smaakt helemaal anders als je een zure of een zoete appel gebruikt. Met Jacques Lebel wordt het pap, met een Renet wordt ze vaster en blijven de stukjes ook stukjes. De beste smaak voor een taart krijg je van een aromatische appel zoals de Court-Pendu.”

Bart Dequidt in Het Volk, 23-24 sept. 2006

Boomkwekerij De Linde, Bart Dequidt,
Nieuwstraat 70, Kemmel, 057-44.63.49.

Bij het heengaan van Prof. Dr. Henk Meert (1)

Een van de brochures van het Project Paddenbroek is op de titelbladzijde geïllustreerd met een panoramische foto van Henk Meert.

Eigenlijk was Henk het eerste lid van De Paddenbroek!

Want jaren geleden reeds was hij de Opbouwwerker, die mij gestuwd heeft om werk te maken van een centrum voor de fruitteelt in het Pajottenland.

Deze gedachte liet hem niet los bij zoverre dat ik hemzelf moest afremmen om mijn premature plannen niet in de openbaarheid te brengen.

Met het opstarten van Leader + (Pajottenland +), waarvan hij bij de aanvang de drijvende kracht was, zag hij de kans schoon ons project volop te promoten.

Ziekte weerhield hem evenwel met kracht zijn standpunt kenbaar te maken naar aanleiding van de recente moeilijkheden in het bestuur.

Zijn heengaan betekent dan ook een groot verlies voor het Pajottenland en voor onze vereniging.

Ik was reeds in de gelegenheid mijn medeleven te betuigen met de getroffen familie. En bij deze nodig ik jullie uit op de **“Gedachtenisviering”**, opgedragen aan Henk, op vrijdag **1 december** om **20 u** in de **St. Niklaaskerk van Gooik-centrum**.

Foto Editiepajot zaterdag 21 oktober 2006

(1) Hoofddocent Instituut voor Sociale en Economische Geografie
K.U.Leuven; Voorzitter Opbouwwerk Pajottenland

Herfst

Pieter Breugel. De Sombere Dag.

De voorbije 30 jaar heeft de West-Europese mens het stukje aarde, dat Europa heet, van aanschijn veranderd. De oude wereld is niet meer herkenbaar. De mens heeft er zichzelf verloren.

Is het misschien daarom dat ik niet uitgekeken geraak op het werk van Pieter Breugel, dat ik word vervuld van heimwee naar het paradijselijke land, dat in zijn doeken als kiemend zaad verstild voor mij ligt.

In “De Sombere Dag” hangt Breugel een sfeerbeeld op van een herfstdag, in een denkbeeldig landschap dat mij vreemd is.

Bijna spontaan zoeken mijn ogen het licht dat heel ver weg in sluimerende schemer door de dag breekt. Het stormt op zee en schepen vergaan.

Zware, donkere wolken drijven diep het hoogland in en verharden tot sneeuw en ijs dat het zwakke licht vasthoudt.

Pas nu treft mij hoe beschut en vredig er het dorp bij ligt.

Huizen, schuren en stallingen, van ongelijkmatig vakwerk en met stro bedekt, sluiten warm de zwart-geschaliede patriciërswoonst met Spaanse trapgevel en het kerkje in. Burchten en kastelen lijken wel vervallen tot decorum uit een ver verleden. Van het geheel gaat een rust uit, die het dreigend noodweer doet vergeten.

Alleen de landman werkt van de late morgen tot de vroege avond. Zolang het licht schijnt snoeit, kapt en zaagt hij takken uit het donker boomgewelf.

Weldra breekt de hemel open naar de wintertijd met besneeuwde velden onder een heldere maan.

In gedachten tast ik toe bij de wafelbak rond het open vuur en geniet ik van de gedwongen rust op deze sombere dag.

(De “Vier jaargetijden” in het werk van Pieter Breugel. Indrukken.)

België-Belgique
P.B.
1755 Gooik
BC 10460

Ver. Uitg. P. Chrispeels, Paddenbroekstraat 12, 1755 Gooik